

РЕФОРМИ В УКРАЇНІ

УДК 351.85:659.3(477)

Б. Пережняк,кандидат юридичних наук, професор,
професор кафедри конституційного права
Національного університету «Одеська юридична академія»

СУЧАСНИЙ СТАН МОДЕРНІЗАЦІЇ ТА РЕФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ТЕЛЕБАЧЕННЯ Й РАДІОМОВЛЕННЯ УКРАЇНИ

Питання державного управління й регулювання такою сферою соціально-культурного будівництва, як культура, а в ній – телебачення й радіомовлення, має важливе значення в процесі сучасного державотворення в Україні.

Діяльність телерадіоорганізацій спрямована на реалізацію свободи слова, прав громадян на отримання повної, достовірної й оперативної інформації, на відкрите та вільне обговорення суспільних питань.

Якщо питанням адміністративно-правового забезпечення управління інформаційною сферою присвячено низку наукових досліджень [1; 2; 3; 4; 5], то, на жаль, питання організації державного управління у сфері телебачення й радіомовлення або не знайшли взагалі свого висвітлення, навіть у навчальній вітчизняній і зарубіжній літературі з адміністративного права [6; 7], або висвітлюються дуже поверхнево [8, с. 308–309; 9, с. 439–442; 10, с. 433; 11, с. 509–510]. Лише останнім часом з'явилися роботи, у яких певна увага приділяється деяким аспектам державного керівництва й регулювання саме в цій сфері [12; 13; 14].

Мета статті – з врахуванням існуючих змін у законодавстві проаналізувати сучасний стан державного управління та регулювання у сфері телерадіомовлення й перспективи його вдосконалення.

Указом Президента України від 25 липня 2000 р. було утворено Державний комітет інформаційної політики, телебачення і радіомовлення України на базі Державного комітету інформаційної політики України та Державного комітету телебачення і радіомовлення України.

Указом Президента України від 31 січня 2003 р. № 54/2003 Державний комітет інформаційної політики, телебачення і радіомовлення України було перейменовано в Державний комітет телебачення і радіомовлення України, а Указом Президента України від 27 серпня 2003 р. № 920/2003 було затверджено Положення про Державний комітет телебачення і радіомовлення України. 11 липня 2007 р. Постановою Кабінету Міністрів України № 897 було затверджено Положення про Державний комітет телебачення і радіомовлення України.

Постановою Кабінету Міністрів України від 13 серпня 2014 р. № 341 було затверджено нове Положення про Державний комітет телебачення і радіомовлення України [15], згідно з яким Державний комітет телебачення і радіомовлення України (далі – Держкомтелерадіо України) є центральним органом виконавчої влади зі спеціальним статусом, діяльність якого спрямовується й координується Кабінетом Міністрів України. Держкомтелерадіо

України є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування й реалізує державну політику у сфері телебачення й радіомовлення, інформаційній і видавничій сфері. Основними завданнями Держкомтелерадіо України є забезпечення формування й реалізація державної політики у сфері телебачення та радіомовлення, інформаційній і видавничій сфері.

Держкомтелерадіо України відповідно до покладених на нього завдань: 1) узагальнює практику застосування законодавства з питань, що належать до його компетенції; розробляє пропозиції щодо його вдосконалення та внесення в установленому порядку проектів законодавчих актів, актів Президента України, Кабінету Міністрів України на розгляд Кабінету Міністрів України; 2) погоджує проекти законів, інших актів законодавства, які надходять для погодження від міністерств та інших центральних органів виконавчої влади; 3) розробляє заходи щодо запобігання внутрішньому й зовнішньому інформаційному впливу, який загрожує інформаційній безпеці держави, суспільства, особи; 4) бере участь у формуванні єдиного інформаційного простору, сприянні розвитку інформаційного суспільства; 5) виконує разом з іншими державними органами завдання щодо забезпечення інформаційної безпеки; 6) готує пропозиції щодо вдосконалення системи державного управління у сфері телебачення та радіомовлення, інформаційній і видавничій сфері, поліграфії; 7) визначає порядок функціонування веб-сайтів органів виконавчої влади та подає Кабінету Міністрів України пропозиції щодо інформаційного наповнення Єдиного веб-порталу органів виконавчої влади; 8) проводить моніторинг інформаційного наповнення веб-сайтів органів виконавчої влади та надає пропозиції зазначеним органам; 9) узагальнює й подає Кабінету Міністрів України інформацію про проведення органами виконавчої влади системної роз'яснювальної ро-

боти з пріоритетних питань державної політики й пропозиції щодо вдосконалення такої роботи; 10) аналізує та прогнозує розвиток ринку у сфері телебачення та радіомовлення, інформаційній і видавничій сфері, поліграфії; 11) сприяє розвитку вітчизняних засобів масової інформації; 12) вживає разом з іншими органами державної влади заходи з розвитку книговидавничої справи та книгорозповсюдження; 13) розробляє заходи з популяризації вітчизняної книговидавничої продукції; 14) забезпечує дотримання державної мовної політики у сфері телебачення та радіомовлення, інформаційній і видавничій сфері; 15) вживає разом з іншими органами державної влади заходи з підвищення художньої якості вітчизняних телерадіопрограм, захисту суспільства від негативного впливу аудіо- і відеопродукції, яка становить загрозу суспільній моралі; 16) забезпечує підвищення кваліфікації працівників засобів масової інформації, видавничої сфери, поліграфії; 17) сприяє створенню та діяльності Суспільного телебачення й радіомовлення України, впровадженню ефірного наземного цифрового телерадіомовлення тощо.

Держкомтелерадіо України з метою організації своєї діяльності: 1) забезпечує в межах повноважень, передбачених законом, здійснення заходів щодо запобігання корупції й контроль за їх реалізацією в апараті Держкомтелерадіо України, на підприємствах, в установах та організаціях, що належать до сфери його управління; 2) здійснює добір кадрів в апарат Держкомтелерадіо України та на керівні посади на підприємства, в установи й організації, що належать до сфери його управління, формує кадровий резерв на відповідні посади, організовує роботу з підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації державних службовців і працівників апарату Держкомтелерадіо України; 3) контролює діяльність підприємств, установ та організацій, що належать до сфери його управління; 4) організовує планово-фінансову робо-

ту в апараті Держкомтелерадіо України, на підприємствах, в установах та організаціях, що належать до сфери його управління, здійснює контроль за використанням фінансових і матеріальних ресурсів, забезпечує організацію та вдосконалення бухгалтерського обліку; 5) забезпечує ефективне й цільове використання бюджетних коштів; 6) забезпечує в межах повноважень, передбачених законом, реалізацію державної політики стосовно державної таємниці, захист інформації з обмеженим доступом, а також технічний захист інформації, контроль за їх збереженням в апараті Держкомтелерадіо України; 7) забезпечує в межах повноважень, передбачених законом, виконання завдань із мобілізаційної підготовки й мобілізаційної готовності держави; 8) забезпечує в межах повноважень, передбачених законом, залучення громадян до участі в управлінні державними справами, ефективну взаємодію з інститутами громадянського суспільства, здійснення громадського контролю за діяльністю Держкомтелерадіо України, врахування громадської думки під час формування та реалізації державної політики у сферах, що належать до компетенції Держкомтелерадіо України; 9) організовує ведення діловодства й архіву відповідно до встановлених правил.

Держкомтелерадіо України для виконання покладених на нього завдань наділено такими правами: 1) залучати в установленому порядку спеціалістів центральних і місцевих органів виконавчої влади, підприємств, установ та організацій (за погодженням із їх керівниками), учених, представників інститутів громадянського суспільства (за згодою) до розгляду питань, що належать до його компетенції; 2) отримувати безоплатно від міністерств, інших центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування необхідні для виконання покладених на нього завдань інформацію, документи й матеріали, зокрема від органів статистики – статистичні дані; 3) скликати наради, утворювати

комісії й робочі групи, проводити наукові конференції, семінари з питань, що належать до його компетенції; 4) користуватися відповідними інформаційними базами даних державних органів, державною системою урядового зв'язку й іншими технічними засобами; 5) засновувати в установленому порядку офіційні засоби масової інформації.

Держкомтелерадіо України в процесі виконання покладених на нього завдань взаємодіє в установленому порядку з іншими державними органами, допоміжними органами та службами, утвореними Президентом України, тимчасовими консультативними, дорадчими та іншими допоміжними органами, утвореними Кабінетом Міністрів України, органами місцевого самоврядування, об'єднаннями громадян, громадськими спілками, профспілками й організаціями роботодавців, відповідними органами іноземних держав і міжнародних організацій, а також із підприємствами, установами й організаціями.

Кабінет Міністрів України забезпечує реалізацію державної політики щодо телебачення й радіомовлення, координує діяльність міністерств та інших центральних органів державної виконавчої влади в цій сфері.

Єдиним органом державного регулювання діяльності у сфері телебачення й радіомовлення незалежно від способу розповсюдження теле-, радіопрограм і передач є Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення (далі – Національна рада) – спеціальний конституційний, постійно діючий позавідомчий державний орган.

Правові засади формування й діяльності, статус, компетенція, повноваження, функції Національної ради та порядок їх здійснення визначено Законом України «Про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення» [16].

Державне регулювання національного телерадіоінформаційного простору здійснюється відповідно до Плану розвитку національного телерадіоінформаційного простору, який розробляє й

затверджує Національна рада згідно з визначеними законами України принципами, завданнями та пріоритетами. Повноваження інших органів державної влади й органів місцевого самоврядування у сфері телебачення та радіомовлення визначаються законодавством України про телебачення й радіомовлення.

Стаття 1 Закону України «Про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення» визначає Національну раду як конституційний, постійно діючий колегіальний орган, метою діяльності якого є нагляд за дотриманням законів України у сфері телерадіомовлення, а також здійснення регуляторних повноважень, передбачених цим законом.

Національна рада складається з восьми осіб, із яких чотирьох призначає Верховною Радою України, а чотирьох – Президент України.

Для забезпечення виконання повноважень Національної ради в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі призначаються представники Національної ради з питань телебачення і радіомовлення.

Закон визначив три основні групи повноважень Національної ради:

- наглядові повноваження;
- регуляторні повноваження;
- повноваження щодо організації та перспектив розвитку телерадіомовлення.

До наглядових повноважень Національної ради належать такі:

- нагляд за дотриманням ліцензіатами вимог законодавства України у сфері телебачення й радіомовлення;
- нагляд за дотриманням ліцензіатами вимог законодавства України щодо реклами та спонсорства у сфері телерадіомовлення;
- нагляд за дотриманням ліцензіатами ліцензійних умов та умов ліцензій;
- нагляд за дотриманням ліцензіатами визначеного законодавством порядку мовлення під час проведення виборчих кампаній і референдумів;
- нагляд за дотриманням стандартів і норм технічної якості телерадіопрограм;

- нагляд за дотриманням телерадіоорганізаціями законодавства України у сфері кінематографії;

- нагляд за дотриманням телерадіоорганізаціями вимог законодавства України щодо частки вітчизняного продукту в їх програмах (передачах) та щодо вживання мов під час здійснення телерадіомовлення;

- нагляд за дотриманням телерадіоорганізаціями законодавства у сфері захисту суспільної моралі;

- нагляд за дотриманням телерадіоорганізаціями вимог законодавства щодо частки іноземних інвестицій у їх статутному фонді;

- застосування в межах своїх повноважень санкцій відповідно до закону;

- офіційний моніторинг телерадіопрограм.

Національна рада здійснює такі регуляторні функції, передбачені законодавством України у сфері телерадіомовлення:

- ліцензування телерадіомовлення;
- участь у розробці й погодження проекту Національної таблиці розподілу смуг радіочастот України та Плану використання радіочастотного ресурсу України в частині смуг радіочастот, виділених для потреб телерадіомовлення;
- розроблення умов використання та визначення користувачів радіочастотного ресурсу, виділеного для потреб телерадіомовлення;
- забезпечення та сприяння конкуренції в діяльності телерадіоорганізацій усіх форм власності відповідно до вимог законодавства, створення умов щодо недопущення усунення, обмеження чи спотворення конкуренції в телерадіоінформаційному просторі;
- ведення Державного реєстру телерадіоорганізацій України.

Щодо організації та перспектив розвитку телерадіомовлення Національна рада наділена такими повноваженнями:

- брати участь у розробленні й реалізації державної політики у сфері телерадіомовлення;
- здійснювати аналіз стану телерадіомовлення в Україні;

– приймати рішення про створення та розвиток каналів мовлення, мереж мовлення, телемереж, які передбачають використання радіочастотного ресурсу;

– визначати порядок технічного розроблення багатоканальних телемереж, які передбачають використання радіочастотного ресурсу, та порядок проведення конкурсів на технічну розробку, обслуговування та експлуатацію таких телемереж;

– замовляти розробки висновків щодо електромагнітної сумісності радіоелектронних засобів мовлення;

– сприяти включенню телерадіоорганізацій України до світового інформаційного простору та здійсненню їх діяльності відповідно до міжнародних стандартів;

– узагальнювати практики застосування законодавства у сфері телерадіомовлення, брати участь у розробленні пропозицій щодо вдосконалення законодавства у цій сфері;

– здійснювати співробітництво з питань телебачення й радіомовлення з міжнародними організаціями, з органами державної влади та неурядовими організаціями інших країн;

– визначати порядок документування, формування, обліку та зберігання телерадіоорганізаціями копій (записів) програм і передач, що виходять в ефір, формування тимчасового архіву й архівного фонду телерадіоорганізацій відповідно до законодавства України;

– створювати й утримувати державний архів телебачення та радіомовлення України у порядку, встановленому законом.

Важливим напрямом діяльності Національної ради є ліцензування телерадіомовлення та ведення Державного реєстру телерадіоорганізацій України.

З метою всебічного задоволення потреб суспільства в оперативній інформації, забезпечення плюралістичного характеру мовлення, зважаючи на національні традиції, морально-етичні принципи українського народу, створе-

но система Суспільного телебачення і радіомовлення України (далі – Суспільне телерадіомовлення), яка діє на основі Конституції України, Закону України «Про інформацію», Закону України «Про телебачення і радіомовлення», інших законів, що регламентують діяльність телерадіоорганізацій як суб'єктів інформаційної й господарської діяльності, та Закону України «Про систему Суспільного телебачення і радіомовлення України» [17].

17 квітня 2014 р. Верховна Рада України прийняла Закон України «Про Суспільне телебачення і радіомовлення України» [18]. Цей закон створює правові основи діяльності Суспільного телебачення і радіомовлення України, визначає засади діяльності Національної суспільної телерадіокомпанії України.

У ст. 1 вказаного закону зазначається, що з метою задоволення інформаційних потреб суспільства, залучення громадян до обговорення та вирішення найважливіших соціально-політичних питань, забезпечення національного діалогу, сприяння формуванню громадянського суспільства створюється Суспільне телебачення і радіомовлення України. Суспільне телебачення і радіомовлення України утворюється у формі публічного акціонерного товариства «Національна суспільна телерадіокомпанія України» (далі – НСТУ), 100% акцій якого належить державі.

НСТУ утворюється на базі Національної телекомпанії України, Національної радіокомпанії України, Державної телерадіокомпанії «Культура», обласних державних телерадіокомпаній, Державної телерадіомовної компанії «Крим», державних організацій «Київська державна регіональна телерадіокомпанія», «Севастопольська регіональна державна телерадіокомпанія», «Новгород-Сіверська регіональна державна телерадіокомпанія «Сіверська», «Криворізька регіональна державна телерадіокомпанія «Криворіжжя», державного підприємства «Українська студія телевізійних фільмів «Укртелефільм», що реорганізуються шляхом

приєднання до Національної телекомпанії України.

Утворення НСТУ здійснюється за рішенням Кабінету Міністрів України відповідно до законодавства з урахуванням особливостей, визначених Законом України «Про Суспільне телебачення і радіомовлення України».

НСТУ є об'єктом загальнодержавного значення. Відчуження, передача (крім короткострокової оренди), приватизація нерухомого майна, об'єктів незавершеного будівництва, земельних ділянок, на яких вони розташовані, а також акцій, що належать державі в статутному капіталі НСТУ, забороняються.

Діяльність НСТУ провадиться на основі таких принципів: 1) усебічного, об'єктивного та збалансованого інформування про суспільно значущі події в Україні та за кордоном; 2) дотримання норм суспільної моралі, традицій і культури українського народу, поширення сімейних цінностей і зміцнення ролі традиційної сім'ї в розбудові українського суспільства; 3) пріоритету суспільних інтересів над комерційними й політичними; 4) чіткого відокремлення фактів від коментарів та оцінок; 5) вільного вираження поглядів, думок і переконань; 6) незалежності управління та поточної діяльності від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб, політичних партій, підприємств, установ, організацій, осіб; 7) участі громадськості в управлінні, формуванні програмної політики; 8) відсутності дискримінації за будь-якою ознакою; 9) прозорості та відкритості діяльності.

Забороняється втручання державних органів та органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб, а також недержавних організацій у діяльність НСТУ з метою встановлення цензури, попереднього контролю та незаконного впливу на зміст інформації, що поширюється Суспільним телебаченням і радіомовленням України.

Зобов'язання Суспільного телебачення і радіомовлення України щодо поширення повідомлень органів вла-

ди визначаються винятково Законом України «Про Суспільне телебачення і радіомовлення України».

Основними завданнями НСТУ є такі:

1) об'єктивне, повне, своєчасне й неупереджене інформування про суспільно значущі події в Україні та за кордоном;

2) забезпечення збалансованого та прозорого доступу суб'єктів суспільно-політичного життя до програм (передач) дискусійного формату, зокрема у вигляді дебатів;

3) сприяння консолідації українського суспільства;

4) розвиток і зміцнення статусу української мови та культури, сприяння розвитку мов і культур національних меншин;

5) сприяння якнайповнішому задоволенню інформаційних, культурних та освітніх потреб населення України, у тому числі шляхом створення та поширення економічних, історично-документальних, культурно-мистецьких, навчально-пізнавальних, розважальних, спортивних програм, програм для дітей і молоді, людей з обмеженими фізичними можливостями, національних меншин, інших соціальних груп;

6) оперативне інформування населення про надзвичайні ситуації, що становлять загрозу життю чи здоров'ю людей;

7) надання громадянам України за потребу інформаційних продуктів, відсутніх на комерційному ринку;

8) сприяння зміцненню міжнародного авторитету України.

НСТУ здійснює мовлення не менше ніж на двох загальнонаціональних каналах мовлення багатоканальної ефірної телемережі (суспільно-політичному й культурно-освітньому), на регіональних каналах мовлення багатоканальної ефірної телемережі та не менше ніж на трьох загальнонаціональних ефірних радіоканалах (суспільно-політичному, культурно-освітньому, молодіжному).

Органами управління Національної суспільної телерадіокомпанії Украї-

ни визначено Наглядову раду НСТУ, Правління НСТУ, Ревізійну комісію НСТУ.

Нагляд за діяльністю НСТУ здійснює Наглядова рада НСТУ, що діє в межах повноважень, визначених Законом України «Про Суспільне телебачення і радіомовлення України» та Статутом НСТУ.

До Наглядової ради НСТУ входять по одному представнику від депутатських фракцій і груп Верховної Ради України поточного скликання та дев'ять членів від громадських об'єднань та асоціацій, основним видом діяльності яких є діяльність у таких сферах: 1) освіти й науки; 2) забезпечення прав національних меншин; 3) фізичного виховання та спорту; 4) журналістики; 5) правозахисній; 6) захисту інтересів дітей і молоді; 7) творчій; 8) місцевого самоврядування; 9) захисту прав осіб з особливими потребами.

Якщо кількість членів Наглядової ради НСТУ, обраних від депутатських фракцій і груп Верховної Ради України поточного скликання, дорівнює або перевищує кількість членів, обраних від громадських об'єднань та асоціацій, Національна рада України з питань телебачення й радіомовлення проводить додаткову конференцію всіх громадських організацій, що взяли участь в обранні членів Наглядової ради НСТУ, на якій додатково обирає членів Наглядової ради НСТУ від громадських об'єднань та асоціацій у кількості, що забезпечить їх перевищення на одну особу.

Делегувати представників до складу Наглядової ради НСТУ мають право громадські об'єднання й асоціації, які діють не менше трьох років у відповідній сфері, їх членами є авторитетні у відповідній сфері особи, а діяльність є активною (упродовж останніх трьох років організують періодично, не рідше ніж декілька разів на рік, громадські заходи щодо проблем, які існують у відповідній сфері: ініціюють публічні обговорення актуальних питань, публічні дискусії в професійній сфері тощо).

Кандидатури для включення до складу Наглядової ради НСТУ подаються до Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення. Громадське об'єднання й асоціація, що відповідає вимогам, визначеним Законом України «Про Суспільне телебачення і радіомовлення України», може подати тільки одну кандидатуру.

Члени Наглядової ради НСТУ від громадських об'єднань та асоціацій обираються шляхом рейтингового голосування на відповідних конференціях громадських об'єднань та асоціацій, окремо за кожним видом діяльності, які проводяться Національною радою України з питань телебачення й радіомовлення. Порядок проведення відповідної конференції громадських об'єднань та асоціацій, а також обрання членів Наглядової ради НСТУ визначається Національною радою України з питань телебачення і радіомовлення. Кожне громадське об'єднання та асоціація, що бере участь у відповідній конференції, має право одного голосу.

Депутатські фракції та групи обирають членів Наглядової ради НСТУ.

Постановою Верховної Ради України «Про формування складу Кабінету Міністрів України» від 2 грудня 2014 р. було утворено Міністерство інформаційної політики України.

Постановою Кабінету Міністрів України від 14 січня 2015 р. № 2 затверджено Положення про Міністерство інформаційної політики України [19]. Згідно із цим положенням Міністерство інформаційної політики України (далі – МІП України) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується й координується Кабінетом Міністрів України.

МІП України є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади у сфері забезпечення інформаційного суверенітету України, зокрема з питань поширення суспільно важливої інформації в Україні та за її межами, а також забезпечення функціонування державних інформаційних ресурсів.

Основними завданнями МІП України є такі: 1) забезпечення інформаційного суверенітету України, зокрема з питань поширення суспільно важливої інформації в Україні та за її межами, а також забезпечення функціонування державних інформаційних ресурсів; 2) забезпечення здійснення реформ засобів масової інформації щодо поширення суспільно важливої інформації.

МІП України відповідно до покладених на нього завдань: 1) узагальнює практику застосування законодавства з питань, що належать до його компетенції, готує пропозиції щодо вдосконалення законодавчих актів, актів Президента України, Кабінету Міністрів України та вносить їх в установленому порядку на розгляд Кабінету Міністрів України; 2) розробляє проекти законів та інших нормативно-правових актів із питань, що належать до його компетенції; 3) погоджує проекти законів, інших актів законодавства, які надходять на погодження від інших міністерств і центральних органів виконавчої влади, готує в межах повноважень, передбачених законом, висновки та пропозиції до проектів законів, інших актів законодавства, які подаються на розгляд Кабінету Міністрів України, та проектів законів, внесених на розгляд Верховної Ради України іншими суб'єктами права законодавчої ініціативи, нормативно-правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим; 4) готує в межах повноважень, передбачених законом, зауваження та пропозиції до прийнятих Верховною Радою України законів, що надійшли на підпис Президентів України; 5) здійснює нормативно-правове регулювання у сфері забезпечення інформаційного суверенітету України, зокрема з питань поширення суспільно важливої інформації в Україні та за її межами, а також забезпечення функціонування державних інформаційних ресурсів тощо.

Підсумовуючи викладене, робимо висновок, що телебачення й радіомовлення мають значний вплив на форму-

вання світогляду людини. За роки незалежності в інформаційній сфері України відбулися позитивні зрушення. Створено належні організаційні та правові умови для вільного й безперешкодного функціонування всіх засобів у сфері інформаційної діяльності, у тому числі телебачення та радіомовлення. Зроблено суттєві кроки на шляху інтеграції нашої країни як у європейський, так і у світовий інформаційний вимір.

Проте процеси державотворення в Україні вимагають підвищення якості й ефективності організаційно-правової, управлінської діяльності у сфері телебачення й радіомовлення, функціональної результативності роботи органів державного управління у цій сфері – Держкомтелерадіомовлення України, Національної ради України з питань телебачення й радіомовлення, їх взаємодії із Суспільним телерадіомовленням, формування на підґрунті сучасних наукових досліджень відповідних методів управління та регулювання в цій сфері.

Ключові слова: модернізація й реформування державного управління у сфері телебачення й радіомовлення України, Державний комітет телебачення і радіомовлення України, Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення, Суспільне телебачення і радіомовлення України, Міністерство інформаційної політики України.

У статті проаналізовано сучасний стан модернізації й реформування державного управління та регулювання у сфері телебачення й радіомовлення, створення Суспільного телебачення і радіомовлення України, повноваження Державного комітету телебачення і радіомовлення України, Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, Міністерства інформаційної політики України.

В статті аналізується сучасне состояние модернизации и реформирования государственного управления и регулирования в сфере

телевидения и радиовещания, создание Общественного телевидения и радиовещания Украины, полномочия Государственного комитета телевидения и радиовещания Украины, Национального совета Украины по вопросам телевидения и радиовещания, Министерства информационной политики Украины.

The article analyses today's state of modernization and reforming of the state management and regulation in the area of television and radio broadcasting, establishment of the Public television and radio broadcasting of Ukraine, powers of the State Committee for television and radio broadcasting of Ukraine, the National Council of Television and Radio Broadcasting of Ukraine, the Ministry of Information Policy of Ukraine.

Література

1. Бурило Ю.П. Нормативно-правове регулювання державного управління інформаційною сферою / Ю.П. Бурило // Юридична Україна. – 2007. – № 9. – С. 24–29.

2. Бурило Ю.П. Шляхи удосконалення організаційно-правових засад здійснення Кабінетом Міністрів України державного управління в інформаційній сфері / Ю.П. Бурило // Юридична Україна. – 2007. – № 6. – С. 37–42.

3. Державне управління в Україні: наукові, правові, кадрові, організаційні засади : [навчальний посібник] / за ред. Н.Р. Нижник, В.М. Олуйка. – Л. : Львів, політехніка, 2002. – 160 с.

4. Кормич Б.А. Організаційно-правові засади політики інформаційної безпеки України / Б.А. Кормич. – О. : Юридична література, 2003. – 471 с.

5. Правове забезпечення інформаційної діяльності в Україні / за заг. ред. Ю.С. Шемшученка, І.С. Чижа. – К. : Юридична думка, 2006. – 384 с.

6. Колпаков В.К. Адміністративне право України : [підручник] / В.К. Колпаков. – К. : Юрінком Інтер, 1999. – 736 с.

7. Котельникова Е.А. Адміністративне право : [учебное пособие] / Е.А. Котельникова. – 2-е изд., доп. и перераб. – Ростов-на-Дону : Феникс, 2003. – 320 с.

8. Адміністративне право України : [навчальний посібник] / Г.Г. Забарний, Р.А. Ка-

люжний, В.К. Шкарупа. – К. : А.В. ПАЛИВОДА, 2005. – 494 с.

9. Адміністративне право України : [підручник] / [Ю.П. Битяк, В.М. Гарашук, О. В. Дьяченко та ін.] ; за ред. Ю. П. Битяка. – К. : Юрінком Інтер, 2005. – 492 с.

10. Габричидзе Б.Н. Российское административное право : [учебник для вузов] / Б.Н. Габричидзе, Б.П. Елисеев. – М. : Норма ; Инфра-М, 1998. 622 с.

11. Тихомиров С.В. Административное право Российской Федерации : [учебное пособие] / С.В. Тихомиров. – М. : Юрлитинформ, 2003. – 698 с.

12. Красноступ Г.М. Адаптація законодавства України у сфері телебачення і радіомовлення до законодавства Європейського Союзу: окремі питання / Г.М. Красноступ // Право України. – 2007. – № 7. – С. 79–82.

13. Пережняк Б.А. Організація управління телебаченням і радіомовленням / Б.А. Пережняк // Адміністративне право України : [підручник] / за заг. ред. С.В. Ківалова. – О. : Юридична література, 2003. – С. 701–716.

14. Пережняк Б.А. Організація управління телебаченням і радіомовленням в Україні: сучасний стан і перспективи / Б.А. Пережняк // Наукові праці Одеської національної юридичної академії. – О. : Юридична література, 2007. – Т. 6. – С. 172–184.

15. Положення про Державний комітет телебачення і радіомовлення України затверджено Постановою Кабінету Міністрів України від 13 серпня 2014 р. № 341 // Урядовий кур'єр. – 2014. – 21 серпня. – № 152.

16. Про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення : Закон України від 23 вересня 1997 року // Відомості Верховної Ради України. – 1997. – № 48. – Ст. 296.

17. Про систему Суспільного телебачення і радіомовлення України : Закон України від 18 липня 1997 р. № 485/97-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1997. – № 45. – Ст. 284 ; Про систему Суспільного телебачення і радіомовлення України : Закон України від 18 липня 1997 р. № 485/97-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 2002. – № 16. – Ст. 114.

18. Про Суспільне телебачення і радіомовлення України : Закон України від 17 квітня 2014 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2014. – № 27. – Ст. 904.

19. Положення про Міністерство інформаційної політики України : затверджено Постановою Кабінету Міністрів України від 14 січня 2015 р. № 2 // Урядовий кур'єр. – 2015. – 22 січня. – № 11.

